

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22345/2023
15.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Туфегџић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, са седиштем у Београду, ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6858/21 од 09.03.2023. године, у седници одржаној 15.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6858/21 од 09.03.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6858/21 од 09.03.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 62/21 од 05.10.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 1.358.501,64 динара са каматом од 05.10.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 240.785,02 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6858/21 од 09.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о

изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Спроно правно питање није од општег интереса, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног правног односа који је настао тако што је извршена фактичка експропријација парцеле тужиоца у јавно добро, јер су делови предметне парцеле асвалтирањем постали путно земљиште без спроведеног поступка експропријације и без доказа о исплаћеној накнади. Тржишна вредност непокретности утврђена је на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за градско грађевинско земљиште израженог у одлукама Врховног касационог суда, Врховног суда и Уставног суда, по којима суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом Пореске управе, већ може и вештачењем, као доказним средством предвиђеним Законом о парничном поступку, да утврди висину накнаде тржишне вредности непокретности. Одлуке другостепених судова, на које се тужени позива у ревизији, без утицаја су на другачије одлучивање, јер одлука у споровима са оваквим захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, те се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари.

Са напред наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 12.01.2021. године, а вредност предмета спора је 1.358.501,64 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, применом члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију, с обзиром да се не ради о нужним трошковима, са којих разлога је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић